enige concrete aanwijzing dat er daadwerkelijk gevaar voor verstoring van het evenwicht of voor moeilijkheden bestaat, voldoet niet aan deze voorwaarde en moet wegens gemis aan wettelijke grondslag worden nietigverklaard.

2. Volgens artikel 173, eerste alinea, EEG-Verdrag levert slechts de schending van wezenlijke vormvoorschriften een grond voor onwettigheid van de bestreden handeling op. Als een dergelijke schending kan niet worden beschouwd de onjuiste verwijzing in de considerans van een volgens de beheerscomité-procedure vastgestelde verordening naar het advies van dit comité wanneer dit, hoewel de procedure op regelmatige wijze bij het comité is ingeleid, geen advies heeft uitgebracht en de Commissie volgens de basisverordening van de betrokken gemeenschappelijke marktordening dan volledig vrij is om de voorgenomen maatregelen onder haar eigen verantwoordelijkheid vast te stellen.

RAPPORT TER TERECHTZITTING
in zaak 128/86 *

I — De feiten en het procesverloop

1. *Het juridisch kader*

1.1. *De toetredingsakte*

In de regulerende bedragen is voorzien in artikel 123 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek en de aanpassing van de Verdragen, hierna: Toetredingsakte (PB 1986, L 302, blz. 23). Ingevolge lid 1 van dat artikel worden tafelwijn, bepaalde wijnen met een benaming van oorsprong en andere uit Spanje afkomstige produkten van de wijnbouwsector die verstoringen op de markt kunnen veroorzaken, waarvoor in het kader van de gemeenschappelijke marktordening een referentieprijs wordt vastgesteld, bij invoer in de Gemeenschap in haar samenstelling op 31 december 1985 (hierna: Gemeenschap van Tien) onderworpen aan een mechanisme van regulerende bedragen. Lid 2, sub a, van dit artikel bepaalt, dat het regulerende bedrag voor tafelwijn gelijk is aan het verschil tussen de oriëntatieprijzen in Spanje en in de Gemeenschap van Tien, maar dat de hoogte ervan kan worden aangepast volgens de procedure van het comité van beheer om rekening te houden met de situatie van de marktprijzen, beoordeeld voor de verschillende soorten wijn en aan de hand van kwaliteitsnormen. Dienaangaande wordt in een als bijlage bij de Toetredingsakte gevoegde gemeenschappelijke verklaring betreffende de toepassing van het regulerende bedrag op tafelwijn gepreciseerd, dat „de aanpassing van het regulerende bedrag aan de situatie van de marktprijzen (zal) plaatsvinden met inachtneming van de specifieke prijzen van bepaalde soorten produkten, aan de hand van de kwaliteit en de verpakking van die produkten, hetgeen zou moeten leiden tot een verlaging van het regulerende bedrag aan de hand van de hoogste prijs van deze soorten wijn" (PB 1986, L 302, blz. 482). Verder bepaalt artikel 123, lid 2, sub b, dat voor bepaalde wijnen met een benaming van oorsprong en voor de andere produkten die

* Procestaal: Spaans.

verstoringen op de markt kunnen veroorzaken, een regulerend bedrag kan worden vastgesteld volgens de procedure van het comité van beheer en dat dit regulerende bedrag volgens nader te bepalen regels wordt afgeleid van het regulerende bedrag dat van toepassing is op tafelwijn.

Volgens de eerste zin van lid 3 van artikel 123 wordt „aan het regulerende bedrag een zodanig maximum... gesteld dat gewaarborgd wordt dat de behandeling niet minder gunstig is dan die welke werd toegepast onder de vóór de toetreding geldende regeling". De tweede zin van dit lid bepaalt, dat „te dien einde dit bedrag zodanig wordt berekend dat het bedrag, dat wordt verkregen door de in Spanje voor het betrokken produkt geldende oriëntatieprijs te verhogen met het regulerende bedrag en de... douanerechten, niet hoger is dan de referentieprijs die voor dit produkt geldt tijdens het betrokken wijnoogstjaar".

1.2. *De algemene uitvoeringsbepalingen*

Op grond van artikel 89, lid 1, Toetredingsakte heeft de Raad bij verordening nr. 480/86 van 25 februari 1986 de algemene voorschriften vastgesteld voor toepassing van het mechanisme van de regulerende bedragen die gelden in het handelsverkeer van bepaalde produkten van de wijnsector tussen de Gemeenschap van Tien en Spanje (PB 1986, L 54, blz. 2). In de vierde overweging van de considerans van deze verordening wordt het doel van de regulerende bedragen omschreven als, het voorkomen van „verstoringen op de markt van de Gemeenschap in haar samenstelling op 31 december 1985..., zonder de traditionele handelsstroom in bedoelde produkten te verstoren". Artikel 2, lid 1, van genoemde verordening bepaalt, dat „het regulerende bedrag voor elke soort tafelwijn voor elk verkoopseizoen gelijk is aan het verschil tussen de oriëntatieprijs die is vastgesteld voor de Gemeenschap (van Tien) en de oriëntatieprijs die is vastgesteld voor Spanje". Ingevolge de leden 2 en 3 van dit artikel kan het regulerende bedrag worden aangepast om rekening te houden met de situatie van de marktprijzen in de Gemeenschap van Tien en in Spanje en wordt voor bepaalde soorten tafelwijn het regulerende bedrag aangepast door met name de specifieke prijzen op de markt van het produktiegebied en de verpakking in aanmerking te nemen. Artikel 3 houdt in, dat voor bepaalde wijn met benaming van oorsprong en voor bepaalde in artikel 5 van de verordening genoemde wijnbouwprodukten een regulerend bedrag kan worden vastgesteld wanneer er gevaar bestaat voor verstoring van de markt van de Gemeenschap van Tien. Volgens artikel 6 wordt bij de aanpassing van de regulerende bedragen met name rekening gehouden met de ontwikkeling en de kenmerken van het handelsverkeer gezien de traditionele handelsstromen en het gevaar voor verstoringen, en mogen de regulerende bedragen niet hoger zijn dan het in artikel 123, lid 3, van de Toetredingsakte vastgestelde maximum.

1.3. *De bestreden verordeningen*

Krachtens artikel 11 van verordening nr. 480/86 van de Raad heeft de Commissie op 28 februari 1986 verordening nr. 648/86 vastgesteld, waarin zij de regulerende bedragen voor het wijnoogstjaar 1985/86 bij invoer van bepaalde wijnbouwprodukten uit Spanje in de Gemeenschap van Tien bepaalde. Deze verordening is op 3 april 1986 gewijzigd bij verordening nr. 969/86 van de Commissie, waarmee bepaalde materiële vergissingen bij de vaststelling van de hoogte van de betrokken regulerende bedragen werden gecorrigeerd.

2. *Het procesverloop*

Het verzoekschrift van het Koninkrijk Spanje is op 26 mei 1986 ter griffie van het Hof ingeschreven.

Een door verzoeker ingediend verzoek in kort geding om opschorting van de tenuitvoerlegging van de verordeningen nrs. 648/86 en 969/86 is door de president van het Hof bij beschikking van 9 juli 1986 afgewezen.

De schriftelijke behandeling heeft een normaal verloop gehad; wel heeft het Koninkrijk Spanje bij brief van 29 september 1986 afgezien van repliek en krachtens artikel 55, paragraaf 1, tweede alinea, van het Reglement voor de procesvoering verzocht de zaak voorrang te verlenen bij de vaststelling van de datum van de mondelinge behandeling. Bij beschikking van 3 oktober 1986 heeft de president dit verzoek afgewezen.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

Wel heeft het de Commissie bij brief van 17 december 1986 verzocht schriftelijk te antwoorden op verschillende vragen over de berekening van de betrokken regulerende bedragen. De Commissie heeft op 9 februari 1987 op deze vragen geantwoord.

II — Conclusies van partijen

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1) de verordeningen nrs. 648/86 en 969/86 van de Commissie in hun geheel nietig te verklaren;

2) verweerster in de kosten te verwijzen.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen, *verweerster*, concludeert dat het den Hove behage:

1) het beroep ongegrond te verklaren;

2) verzoeker in de kosten te verwijzen.

III — Middelen en argumenten van de partijen

Samenvatting van de aangevoerde middelen

Na een korte uiteenzetting van de feiten, met name betreffende de situatie vóór de toetreding van Spanje en de onderhandelingen over het mechanisme van regulerende bedragen, voert verzoeker om te beginnen schending van wezenlijke vormvoorschriften aan. Allereerst heeft de Commissie in de considerans van de twee bestreden verordeningen verklaard dat de vastgestelde maatregelen „in overeenstemming zijn met het advies van het comité van beheer voor wijn", terwijl een dergelijk advies niet is uitgebracht. Verder stelt verordening nr. 648/86 voor wijnen met een benaming van oorsprong een regulerend bedrag vast, zonder ook maar iets te zeggen over het bestaan van gevaar voor verstoringen van de markt.

Vervolgens voert verzoeker de volgende drie middelen aan. De Commissie heeft in strijd met artikel 123, lid 3, Toetredingsakte en met artikel 6, lid 2, van verordening nr. 480/86 van de Raad — in het algemeen — te hoge regulerende bedragen vastgesteld. Verder heeft zij, in weerwil van artikel 123, lid 2, sub a, Toetredingsakte, artikel 2, lid 3, van verordening nr. 480/86 van de Raad en van de gemeenschappelijke verklaring bij de Toetredingsakte, niet voorzien in een bijzonder regulerend bedrag voor tafelwijn van hoge kwaliteit. Volgens verzoeker had de Commissie voor elke typecategorie wijn een regulerend basisbedrag moeten vaststellen met daarnaast, binnen elke categorie, andere regulerende bedragen naar gelang de kwaliteit, de prijs en de verpakking van het specifieke produkt. Ten slotte heeft zij, in strijd met artikel 123, lid 2, sub b, Toetredingsakte en met arti-

kel 3 van verordening nr. 480/86 van de Raad, voor wijnen met een benaming van oorsprong een regulerend bedrag vastgesteld zonder te doen blijken van een gevaar voor verstoringen op de markt.

1. *De feiten*

Verzoeker wijst er onder meer op, dat vóór de toetreding bij de invoer van Spaanse wijn in de Gemeenschap douanerechten volgens het gemeenschappelijk douanetarief moesten worden betaald en tevens een compenserende heffing wanneer de aanbiedingsprijs franco-grens van de ingevoerde wijn, vermeerderd met de douanerechten, beneden de referentieprijs lag. De Spaanse regering had echter verkregen dat de compenserende heffing niet zou worden geïnd, door op 5 november 1970 met de Gemeenschap een overeenkomst te sluiten waarbij zij waarborgde dat de bij de invoer toegepaste prijzen niet lager zouden zijn dan de communautaire referentieprijzen, verminderd met de daadwerkelijk geheven douanerechten. Deze overeenkomst bepaalde bovendien dat de Spaanse wijnexporten naar de Gemeenschap worden onderworpen aan een uitvoervergunning en aan betaling van een variabel uitvoerrecht.

Voorts verklaart verzoeker, dat Spanje zich van bij het begin van de toetredingsonderhandelingen tegen de invoering van een stelsel van compenserende bedragen toetreding heeft verzet, op grond dat de wijnmarkt te veel variëteiten kent en te instabiel is om daarop een stelsel toe te passen dat is gebaseerd op bedragen die los van de werkelijke prijs en van de bijzondere aard van de produkten zijn vastgesteld. Tijdens de 29e zitting van de conferentie, op 28 en 29 maart 1985, heeft de Gemeenschap een stelsel van regulerende bedragen voorgesteld; deze bedragen zouden elk jaar per categorie wijn worden vastgesteld. Spanje heeft dit stelsel afgewezen, op grond dat het te veel geleek op een stelsel van compenserende bedragen toetreding. Wel heeft het uiteindelijk de instelling aanvaard van een mechanisme van regulerende bedragen, dat wordt getemperd door het beginsel van de maximumhoogte, door de mogelijkheid om het regulerende bedrag voor tafelwijn af te stemmen op de marktprijzen en door de omstandigheid dat dit mechanisme in beginsel niet geldt voor wijnen met benaming van oorsprong.

De *Commissie* begint met een beschrijving van de in de Toetredingsakte neergelegde overgangsmaatregelen in de sector wijn en vergelijkt de vóór en na de toetreding geldende regelingen. Zij wijst er met name op, dat de Toetredingsakte, behalve de afschaffing van de douanerechten en de toepassing van de aanvullende regeling voor het handelsverkeer, twee bijzondere overgangsmaatregelen in de wijnsector behelst, te weten de vaststelling van de prijzen (artikel 122) en het mechanisme van regulerende bedragen (artikel 123). Deze maatregelen moeten in de context van alle voor deze sector geldende maatregelen worden bezien.

2. *Schending van wezenlijke vormvoorschriften*

Verzoeker voert om te beginnen aan, dat de Commissie in de considerans van de twee bestreden verordeningen heeft verklaard dat de vastgestelde maatregelen „in overeenstemming zijn met het advies van het comité van beheer voor wijn", terwijl geen enkel advies is uitgebracht. Hij wijst erop, dat de verplichting om de procedure van het comité van beheer te volgen bij de vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van het mechanisme van regulerende bedragen, is neergelegd in artikel 11 van verordening nr. 480/86 van de Raad. Tijdens zijn vergaderingen van februari en maart 1986 heeft het comité van beheer voor wijn echter geen

voldoende meerderheid kunnen bereiken voor het uitbrengen van een advies.

De *Commissie* geeft toe, dat het comité van beheer inderdaad geen advies heeft uitgebracht en dat het dientengevolge onjuist was te vermelden dat het een gunstig advies had uitgebracht. Zij meent echter dat deze omstandigheid de betrokken verordeningen niet onwettig kan maken; krachtens artikel 67 van verordening nr. 337/79 van de Raad van 5 februari 1979 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (PB 1979, L 54, blz. 1), mag de Commissie de aan het comité van beheer voorgelegde ontwerp-maatregelen zelfs vaststellen indien het advies van dit comité ontbreekt.

Verzoeker voert in de tweede plaats aan, dat verordening nr. 648/86 van de Commissie wegens ontoereikende motivering moet worden nietigverklaard, omdat zij niet doet blijken dat de invoer van wijn met benaming van oorsprong, waarop zij van toepassing is, aanleiding kan geven tot marktverstoringen als bedoeld in artikel 123, lid 2, sub b, Toetredingsakte en in artikel 3 van verordening nr. 480/86 van de Raad.

Volgens de *Commissie* blijkt uit een vaste rechtspraak van het Hof dat bij handelingen van algemene strekking aan de eisen van artikel 190 EEG-Verdrag is voldaan, wanneer in de motivering van de handeling de wezenlijke inhoud van de vastgestelde maatregelen is toegelicht; men kan geen specifieke motivering van alle mogelijke detailpunten van een dergelijke maatregel verlangen, wanneer deze in het systeem van het geheel passen. Zij verwijst daarbij met name naar het arrest van het Hof van 29 februari 1984 (zaak 37/83, Rewe, Jurispr. 1984, blz. 1229).

3. *Schending van artikel 123, lid 3, Toetredingsakte en van artikel 6, lid 2, van verordening nr. 480/86 van de Raad*

Volgens *verzoeker*, heeft de Commissie de regulerende bedragen vastgesteld zonder houden aan de maximumhoogte bedoeld in artikel 123, lid 3, Toetredingsakte en waarnaar ook artikel 6, lid 2, van verordening nr. 480/86 van de Raad verwijst. De door de Commissie opgelegde regulerende bedragen zouden in bepaalde gevallen tot gevolg hebben dat de marktprijs van wijn wordt verdubbeld, waardoor de uitvoer van bepaalde categorieën wijn onmogelijk wordt.

De *Commissie* merkt allereerst op, dat uit een vergelijking tussen de referentieprijzen die zijn vastgesteld bij verordening nr. 1651/85 van de Commissie van 18 juni 1985 tot vaststelling van de referentieprijzen in de wijnsector voor het wijnoogstjaar 1985/86 (PB 1985, L 159, blz. 31) en de oriëntatieprijzen die zijn vastgesteld bij verordening nr. 462/86 van de Raad van 25 februari 1986 tot vaststelling voor het wijnoogstjaar 1985/86, van de voor Spanje geldende oriëntatieprijzen in de wijnsector (PB 1986, L 53, blz. 17) blijkt, dat laatstgenoemde prijzen, vermeerderd met de douanerechten en het regulerende bedrag, de referentieprijzen niet overschrijden; de in artikel 123, lid 3, bedoelde maximumhoogte zou derhalve zijn inachtgenomen.

Verder wijst de Commissie erop, dat de statistieken waarover zij beschikt, aantonen dat de uitvoer van wijn uit Spanje naar de Gemeenschap van Tien sedert de inwerkingtreding van de bestreden verordeningen is toegenomen.

4. *Schending van artikel 123, lid 2, sub a, Toetredingsakte, van artikel 2, lid 3, van verordening nr. 480/86 van de Raad en van de gemeenschapppelijke verklaring betreffende de toepassing van het regulerende bedrag op tafelwijn*

Verzoeker verklaart, dat de Commissie één enkel regulerend bedrag voor tafelwijn heeft

vastgesteld en dit derhalve niet heeft aangepast voor kwaliteitstafelwijn. Artikel 123, lid 3, Toetredingsakte, artikel 2, lid 3, van verordening nr. 480/86 van de Raad en de gemeenschappelijke verklaring betreffende de toepassing van het regulerende bedrag op tafelwijn bepalen echter uitdrukkelijk, dat het regulerende bedrag voor kwaliteitstafelwijn lager moet zijn dan dit voor de gebruikelijke categorieën tafelwijn. Door deze aanpassing kunnen de regulerende bedragen hun eigenlijke taak vervullen, te weten de compensatie van het prijsverschil tussen Spaanse wijn en wijn van dezelfde soort of categorie uit de Gemeenschap. Naar het oordeel van verzoeker had de Commissie derhalve voor elke typecategorie wijn van de gemeenschappelijke ordening der wijnmarkt, te weten de categorieën A I, A II, A III, R I, R II en R III, een regulerend basisbedrag moeten vaststellen en vervolgens binnen elke categorie andere regulerende bedragen moeten bepalen naar gelang van de kwaliteit, de prijs en de verpakking van het specifieke produkt.

Verzoeker merkt op, dat toepassing op kwaliteitswijn van een niet aan de verkoopprijs daarvan aangepast regulerend bedrag er ook toe leidt dat de prijs van die wijn boven de referentieprijzen komt te liggen, hetgeen in strijd is met zowel de eerste als de tweede volzin van artikel 123, lid 3, Toetredingsakte.

Ten slotte wijst verzoeker erop, dat de berekening van het regulerende bedrag voor de categorieën R I en R II onbegrijpelijk is en dat dit bedrag niet overeenkomt met het verschil tussen de communautaire en de Spaanse oriëntatieprijzen voor het betrokken wijnoogstjaar. Wat dit betreft, voldoen de bestreden verordeningen derhalve niet aan de eisen van artikel 123 Toetredingsakte.

De *Commissie* meent dat de regulerende bedragen voor kwaliteitswijnen zijn aangepast, door op wijn met benaming van oorsprong een lager regulerend bedrag toe te passen; het regulerende bedrag voor deze wijn bedraagt slechts 0,35 ecu/% vol/hl, terwijl het respectievelijk 1,42 ecu/% vol/hl en 0,85 ecu/% vol/hl bedraagt voor witte tafelwijn en voor rode en rosé tafelwijn.

5. *Schending van artikel 123, lid 2, sub b, Toetredingsakte en van artikel 3 van verordening nr. 480/86 van de Raad*

Verzoeker voert aan, dat volgens artikel 123, lid 2, sub b, Toetredingsakte en artikel 3 van verordening nr. 480/86 van de Raad op wijnen met benaming voor oorsprong (en op de produkten bedoeld in artikel 5 van die verordening) slechts regulerende bedragen kunnen worden toegepast, wanneer is vastgesteld dat er gevaar bestaat voor verstoring van de markten. Naar de mening van verzoeker kan het bestaan van een dergelijk gevaar voor verstoring enkel worden vastgesteld door middel van een onderzoek van de marktprijzen en van de ontwikkeling van de omvang van het handelsverkeer. Bij de uitwerking en de vaststelling van de bestreden verordeningen kon een dergelijk onderzoek in geen geval worden verricht, zodat de vaststelling van een regulerend bedrag voor wijnen met benaming van oorsprong in strijd is met genoemde bepalingen van de Toetredingsakte en van de verordening van de Raad.

De *Commissie* betoogt dat het regulerende bedrag voor wijnen met benaming van oorsprong is vastgesteld in verband met een gevaar voor verstoring.

6. *Antwoord op de vragen van het Hof*

Bij brief van 17 december 1986 heeft het Hof de Commissie verzocht te antwoorden op de navolgende vragen:

„1) Welke potentieel marktverstorende factoren zijn voor de vaststelling en de berekening van het regulerende bedrag voor wijnen met benaming van oorsprong in aanmerking genomen?

Bij brief van 30 januari 1987 heeft de Commissie hierop geantwoord als volgt:

Antwoord op de eerste vraag

2) Hoe is het regulerende bedrag voor kwaliteitswijn aangepast en welke factoren zijn bij de berekening van het regulerende bedrag voor die wijn in aanmerking genomen?

Naar de mening van de Commissie kan de wijnmarkt worden verstoord door de factor prijs en door de mogelijkheid van „substitutie", die allebeide de graad van mededinging en derhalve van verstoring weergeven.

3) De Commissie wordt verzocht aan de hand van een cijfervoorbeeld aan te tonen, dat het in artikel 123, lid 3, Toetredingsakte bedoelde maximum is inachtgenomen voor de volgende wijnen:

Bij de vaststelling van de regulerende bedragen voor wijnen met benaming van oorsprong zijn deze twee factoren als volgt in aanmerking genomen:

a) categorieën A I, A II en A III, 9,5 en 12,5% vol in recipiënten met een inhoud van respectievelijk meer of minder dan 0,75 l.

a) voor de wijnen met een „denominacion de origen" die wegens hun specifieke eigenschappen bijzonder veel aftrek vinden, zijn de regulerende bedragen op nul bepaald. Het gaat daarbij om droge likeurwijnen met „denominacion de origen" (hoofdzakelijk jerez-xeres-sherry, manzanilla, montilla-moriles), die geen verstoringen op de markt van de Gemeenschap van Tien kunnen veroorzaken omdat deze uitsluitend zoete likeurwijnen voortbrengt. Bovendien waren de likeurwijnen van oorsprong uit Spanje zeer duur, zodat geen verstoring te verwachten viel.

b) categorieën R I, R II en R III, 9,5 en 12,5% vol in recipiënten met een inhoud van respectievelijk meer of minder dan 0,75 l.

c) wijnen met benaming van oorsprong, 9,5 en 12,5% vol.

4) Om welke reden komt het regulerende bedrag voor categorie R I en R II niet overeen met het verschil tussen de voor het wijnoogstjaar 1985/86 gepubliceerde communautaire oriëntatieprijs (verordening nr. 1507/85) en de voor dat wijnoogstjaar gepubliceerde Spaanse oriëntatieprijs (verordening nr. 462/86)?

b) voor de andere „denominaciones de origen" is bij de berekening van de regulerende bedragen de factor prijs in aanmerking genomen. Daar de prijzen voor een zelfde „denominación de origen" uiteenlopen en om het beheer van het stelsel niet al te zwaar te maken, is voor alle „denominaciones de origen" een zelfde bedrag bepaald.

Antwoord op de tweede vraag

Het regulerende bedrag voor kwaliteitstafelwijn is aangepast op basis van de verpakking van deze wijn en bedraagt aldus 50% van het bedrag voor overeenkomstige ongebottelde tafelwijn.

Hoewel de term „kwaliteit" per definitie is verbonden met de v. q. p. r. d. (vins de qualité produits dans des régions délimitées), is het alom bekend dat bepaalde tafelwijnen die vanuit hun produktiegebied gebotteld in de handel worden gebracht, als gevolg van de bijzondere zorg die eraan is besteed en van de specifieke produktieomstandigheden een hoge kwaliteit bereiken. De kosten van het bottelen en van het vervoer van de gebottelde wijn vormen overigens een aanzienlijk deel van de eindwaarde van het produkt.

Door dus voor deze wijn het bottelen in de produktiestreek in verband te brengen met het begrip „kwaliteit", kon daarop een ander regulerend bedrag worden toegepast, dat 50% lager ligt dan het bedrag voor overeenkomstige ongebottelde wijn.

Antwoord op de derde vraag

Het in artikel 123, lid 3, Toetredingsakte bedoelde maximum.

Opmerking vooraf: De vaststelling van regulerende bedragen voor tafelwijn van het type A II, A III en R III is volstrekt theoretisch, omdat Spanje die soorten wijn niet produceert.

Daar voor wijnen met „denominacion de origen" geen oriëntatieprijs moet worden vastgesteld, kan overigens onmogelijk worden ingegaan op het verzoek.

Bedragen uitgedrukt in ecu/% vol/hl	AI 9,5 % vol		AI 12,5 % vol		RI en II 9,5 % vol		RI en II 12,5 % vol	
	0,75 l	0,75 l [1]	0,75 l	0,75 l [1]	0,75 l	0,75 l [1]	0,75 l	0,75 l [1]
Referentieprijs — Derde land (maximum)	8,68	4,23	7,61	4,23	8,93	4,48	7,68	4,48
Oriëntatieprijs Spaanse tafelwijn	1,75	1,75	1,75	1,75	1,89	1,89	1,89	1,89
Regulerend bedrag	0,71	1,42	0,71	1,42	0,43	0,85	0,43	0,85
Douanerechten	1,30	1,00	1,00	0,70	1,30	1,00	1,00	0,70
Resultaat van de toepassing van verordening nr. 648/86	3,76	4,17	3,46	3,87	3,62	3,74	3,32	3,44
	15	15	15	15	15	15	15	15

[1] De recipiënten met een inhoud van meer dan 0,75 l worden voor berekening gelijk gesteld met ongebottelde wijn.

Antwoord op de vierde vraag

In de „Gemeenschap van Tien" is de verhouding tussen de oriëntatieprijzen voor rode wijn (R I, R II) en voor witte wijn (A I) gelijk aan 108%. Deze verhouding wordt permanent gehandhaafd, zodat op basis van dit verschil in institutionele prijzen wordt geïntervenieerd.

Voor de instituionele prijzen in Spanje werd de verhouding van 108% tussen rode en witte tafelwijn bevestigd door artikel 122, lid 1, tweede streepje, Toetredingsakte.

Gelet evenwel op het structurele tekort aan rode wijnen in Spanje, bedraagt de prijsverhouding tussen rode en witte tafelwijn op de Spaanse markt om en bij de 150%.

De Commissie heeft dan ook bij de vaststelling van de regulerende bedragen voor rode tafelwijn rekening gehouden met de reële prijzen op de Spaanse markt in plaats van met de oriëntatieprijs voor die wijn, die werd vastgesteld met de bedoeling de in de Gemeenschap bestaande verhouding tussen de institutionele prijzen te handhaven.
In concreto is het regulerende bedrag voor (ongebottelde) rode tafelwijn gelijk aan het verschil tussen de oriëntatieprijs in de Gemeenschap van Tien en een voor Spanje vastgestelde fictieve oriëntatieprijs van 2,57 ecu/% vol/hl. Het regulerende bedrag bedraagt aldus 3,42 — 2,57 = 0,85 ecu/% vol/hl. Een strikte toepassing van het verschil tussen de respectieve oriëntatieprijzen zou immers leiden tot een regulerend bedrag van 3,42 — 1,89 = 1,53 ecu/% vol/hl, dat veel te hoog is, gezien de reele marktprijzen van Spaanse rode tafelwijn.

T. Koopmans
rechter-rapporteur